

PLL Laagrihooaeg 2014

2014 aasta laagrihooaega võiks iseloomustada väljendiga **“nähtamatu saab nähtavaks”**.

Esimeses laagris - nn **“Hooandmislaagris”**, veebruarikuus sai nähtavaks tiimi osadusvajadus, janu Jumala armastuse uuendava puudutuse ja täitmise järele. Õpetust jagas Allan Kroll, kes rääkis, kuidas on võimalik ellu jääda igapäevases liha ja vaimu vahelises võitluses, mida tähendab “käia vaimus”. Külalistena teenisid meid palves Miki Chastain Tallinna Vineyardi kogudusest ja PLL “vanaema” Ragne Pesur.

Järgnes tihe periood mille käigus LTG juhtimisel toimusid erinevad seminarid, mõned tiimikad läbisid ka ametliku laagrikasvatava koolituse (aitäh Rootsi APÜ*le, kes seda võimaldas!) ning alates aprillikuust asus kõike laagritega seonduvat ametlikult **juhtima Signe Laur**.

2014.aastal oli esimene katse teha **tihedamat koostööd kogudustega - Elva Baptistikoguduse ning Keila Baptistikogudusega** -nii, et nemad saaksid enam puhkust, saates oma pühapäevakooli lapsed suvisesse laagrisse, ega peaks laagrit ise korraldama, omalt poolt aga aitaksid APÜ vabatahtlikke oma piirkonna organisatorsete küsimuste lahendamisel. Nii toimus traditsioonilise, **ühe lastelaagri asemel kaks** - esimene neist **Vanakülas**, Põlvamaal, kuhu oli lihtsam tulla Lõuna-Eesti piirkonna lastel, ning teine **Ridalas** Läänemaal, kuhu tulid Põhja- Eesti lapsed. Loomulikult lisandus neile lapsi ka teistest piirkondadest ja kogudustest ning mõlemad laagris kokku (koos tiimiga) osales u 150 last ja noort.

Lastelaagrite ühiseks teemaks oli **“Peidetud Kuningriik”** ja tiimi eesmärgiks anda lastele kogemus nähtamatust taevariigist, mis juba on lähedal; kogemus sellest, kuidas see riik saab kuuluda lapse igapäevaellu ning suhtest, mida iga laps saab Kuningaga omada.

Peidetud kuningriigi avastamine käis peale piibiliugude ka kuningriigi suhtumiste ja käitumist õppides - tuli tundma õppida Kuningat, teada kuidas Kuningriigis suhtlevad ja tervitavad printsid ja printsessid, iga grupp tegi oma vapid, au kaitsti turniiridel ning kuningriigi ülistusõhtud oli täis rõõmu, sest alati saime teada ka mille poolest keegi meie seast on eriti tubli.

Üleni hoogu läksid lapsed siis, kui tuli nuputada abistavaid lahendusi sotsiaalteatri tegelastele: hüpati toolidel ja hüüti lausa etenduse sisse, lastel oli täiega elutarkust, mida jagada. Päris karmiks läks aga metsas, kus gruppidel tuli end usside salakavaluse vastu kaitsta, võidelda viimseni, raskeid ülesandeid lahendada ja mõnel end teiste nimel ohvriks tuua. Üheskoos õpiti meeskonnana toimima, üksteist kaitsma ja julgustama, ometi aga leidsid metsamängu lõpus lapsed end vangist, usside meelevalda all, kelle kahjurõõmust kajast terve mets. Siiski polnud seda kauaks - sest lastele meenusid nähtamatud relvad, meenus Kuningas ja tema töötused ja kui siis oma hääled ülistuses ja ka appihüüetes ühendati - ilmus tõesti Kuningas, kes purustas vanglaseinad ning tegi lõpu ussidele. Kuulasin eemalt seda metsa rõkkamist piiblisalmidest ja laste ülistusest ning suur tänu täitis südame, sest kuigi mängu abil, oli mitu olulist tõde jõudnud nende südamesse.

Kõige pidulikum oli viimane õhtu, kuninglik, pidulauaga bankett koos Kuninga endaga - sinna ei pääsenud keegi, kellel kutset ja piduriiet polnud, aga ka neile, kes enda kutse ära kaotanud olid - halastas Kuningas, kui oli õpetanud, mis on arm taevases kuningriigis. Arm oli ka see, et vaatamata mitmele ohtlikult hetkele ei saanud tõsiselt viga ükski laps - kuigi kurja katseid oli mitu. Ridala laagris näiteks tuli igal päeval külastada traumapunkti, samas oli lihtsalt rõõm kuulda kuidas kipsitoas ütleb väike poiss kirurgile: “Tehke palun kiiresti, ma pean ruttu tagasi piiblitundi jõudma!”, mille peale hämmastunud näoga kirurg lapse varsti uksest välja saadab. Väga erilised olid mentorajad - kus lapsed said jagada ja küsida oma küsimusi eraviisilises vestluses rühmajuhitidega. Isiklikult meenub üks väike poiss, kes enne ei teadnud ei Jumalast, ega palvetamisest - kui olin talle tutvustanud esimesel korral vaid põhilisi tõdesid, palus ta järgmisel korral: “Kas me võiksime täna ainult palvetada? See on nii hea tunne!” Ja laagri lõpus tegi too poiss pühendumisotsuse kuuluda Kuninga rahva sekka.

Laagrid kulgesid tihedalt üksteise järel. Mõnel puhul oli vahet vaid 1 nädal - ja see oli suur väljakutse meeskondadele, kes küll vaheldusid, aga samas oli neid, kes tegid kaasa mitmes järjestikuses laagris ning neidki, kes löid kaasa kõikides laagrites. Eriliselt tublid olid kõik uued tulijad, kelle hool ja pühendumine lastele sulatas ka verivärske tiimi omavahel hästi toimima.

Noortelaagris sai nähtavaks see, mis **inimesest välja tuleb ekstreemsetes tingimustes**. Laager toimus **Saaremaal**, kuid ligi 60 noore jaoks algas see ehmatusena Kuivastu sadamas, kus nende pakid ära võeti, ning nad "mobiliseeriti" 2 päevaseks maastikurännakuks läbi "vaenlase" territooriumi. Tiim ja kord oli sõjaväeliselt karm, kindral Anre juhtis päeval ründe- ja kaitselahinguid, innustas äravärsijaid, õhtul aga jagas noortele sellest, kuidas pidada vaimulikke lahinguid. Mitmed noored olid vägagi ehmunud või pettunud, kui väsitava päeva järel osutus öiseks laagripaigaks lihtsalt heinamaa ilma igasuguste mugavusteta. Kui aga järgmisel hommikul tuli teada, et sild üle väina on ka vaenlase käes ja saarele tuleb minna sõna otseses mõttes läbi mere - siis oli enamik neist piisavalt vaprad ritta võtma ja Urmase juhtimisel läbi tegema isegi kogu paarikilomeetrise rännaku meres. Kui kõik see 86 noort inimest viimaks **Pähklimäe** kaunisse laagrikeskusesse jõudis, tundusid voodi ja laud, ja pesemisvõimalused lausa taevalikena, ühistes katsumustes aga oli tekkinud avatus, kokkuvõtte ja ka suur igatsus Jumala järele. Ülistuse ajal kõlasid võimsalt nii võitlemise kui pühendumiselaulud, piiblitundides ja mentoraegades mindi otse noorte kõige olulisemate teemade juurde. Kui vaja oldi nõus terve laagriga ühe pärast palvetama, kuni Jumal andis lahenduse. Kui ka lastelaagrites kogesime juba esimestest päevadest alates laste igatsust tulla Jumala lähedale, paluda Jeesus enda ellu - siis noortelaagri õhtutel oli ettetulijaid nii palju, et teha tuli nn "massiline pöördumispalve". Ja järgmisel õhtul tuli samavõrra veel lisa. Korraga oli peaaegu nähtav ja käegakatsutav Jumala armastus ja ligiolek - seda tajusime tiimina 12/5 "palvevalvet" pidades, mille vahendusel juhtis Püha Vaim lausa keset programmi tegema muutusi. Seda tajusid noored ja iga kogemusega kasvas nende janu. Esile tulid ammu peitusuritud probleemid, haavad, patud - arm voolas ja südamed muutusid meil kõikidel. Ujumised ja öömäng jpm mahtus neisse päevadesse ja kui väsinud tiim viimaks päikeeloojnagus Virtsu sadama bensiinijaama murul kokkuvõtteid tegi, siis oli seal nii palju südametänu - Jumalale ja kaaslastele, nii suur osadus omavahel, et lahkumine ja tavaellu tagasipöördumine tundus võimatu.

Vähem kui 1,5 nädala pärast ootas ees juba **Pühenduslaager**. Need 4 päeva on erilised, Jumala otsimise, kogemise ja pühendumise aeg - tavaliselt augustis, kuhu tulla tahavad kõik, kel vähegi võimalik. 2014.aasta Pühenduslaager toimus armsaks saanud **Tuule talus**, ja oli suurim kõikidest eelmistest pühenduslaagritest. Selle laagri tiim on keskmisest poole väiksem ning pigem vaid abistav ja teeniv, kõik kokku oli meid 53 inimest. Kõigepealt uurisime kuidas tuleb end kaitsta 5 põhilisel ja kõige olulisemal alal - oma vaimu, oma kutsumist, oma ihu, hinge-südant, ja hingamist (taastumist). Oma usuteekonnast, mis peale igatsust jõuda sügavamale, viis ootamatult nii pimedusse kui ka kannatusse ja mida Jumal neis sügavikukohtades õpetas - jagasid väga avameelselt Hanna-Kerli Metsala ja Lauri Pesur. Pühendumisteremoonial asetas igaüks altaritulle oma ohvri, palverännakul ürgorus kuulasime Jumala kõnetust looduses ja südames - iga päevaga kasvas meie kiitus, ülistus; järjest rohkem tahtsime "süüa Sõna", aina pikemaks läksid palveajad. Jumalas ja Jumalaga ei tule piiri edasiminemises, kasvab ainult janu ja igatsus. Kasvab ka rõõm ja vabanemine, sest see mida Jumal pakub toob elu ülirohkesti ja seda me kogesime. Mitmed esmakordselt osalenud imestasid, kuidas nad varem polnud teadnud, et selline laager olemas on, selline võimalus tungida sügavale võimalik on. Imesid tegi meie ülinoor ja ülitubli kokk Naatan - kelle teenimine kõõgis oli omaette jutlus.

Hooaja lõpetas **tiimilaager Nuutsakul**, sepetmbri lõpus. Taas andis Vaim midagi uut, ja see oli osadus, kus iga tiimiliige võis tunda, et nüüd teenitakse ja hellitatakse teda "kõigil viisidel". Piknik heinas ja patjadega järve ääres, soojad vahvlid varahommikul, saunaosadus - kus ust avades vaatab kõigepealt vastu rikkalik puuvilja ja jookide laud koos heade soovide ning tunnustuse

sõnadega. Karastav õine järvevesi ja taas osadus Sõnas, palveis, õpetuses (Mart Metsalalt), ülistuses. Tõelise vastastikusel teenimise jõutakse üksteisest ette...

Natuke laagrite pilte näeb APÜ veebilehe Galeriist. Laagrijutte kuuleb aastakoosolekul 2015.

Nii ei tunnegi, et tegelikult on suvega antud endast kõik - **6 laagri** toimumiseks, ettevalmistusteks, teenimiseks ja Jumala juhtimises käimiseks. Et need **60+ tiiminoort**, nende ohverdatud vaba aeg ja unetunnid, mõnel ainuke puhkusenädal sel aastal - ei ole ulme, vaid reaalselt imeliselt õnnistuseks saanud elud ja see õnnistus jätkub. **TÄNU IGALE VABATAHTLIKULE!**

Kõige muu keskel teeb Mattias valmis veebipõhise PLL finantsprogrammi, mis viib PLL planeerimise ja ülevaated hoopis uuele tasandile, muutes kõik eelnevate laagrite kokkuvõtted paindlikult käsitletavaks; tuleb esile terve hulk uusi andeid, ideid ja tahet end proovile panna ja teenida; hakkab sündima uus PLL veebilehekülg, ning alustab kooskäämist "PLL palvekas" - igal nädalal läbi talve kevadeni, sest nii suur on vajadus koos Piibit lugeda ja palvetada. Arvudes väljendub 2014 aasta hooaeg rohkem kui **2 kuu jagu vabatahtlikuna antud päevades**, sissetulekus (koos sponsortoetustega) € 11 956 ja väljaminekus (koos ettevalmistusseminaride kuluga) € 9654. Jah, vaatamata kõigele oli paar laagrit mis bilansiga jäid miinusesse -aga ei olnud ühtegi last, kes raha tõttu oleks välja jäänud.

ME TÄNAME KOGU SÜDAMEST IGA ANNETAJAT - kes toetas seda tööd, ja paluda õnnistuse jätku, sest praegu veel on varu liiga väike, et kataks osaliseltki Signe palga (siiani on seda katnud Soome ja Rootsi APÜ toetajad) ning ilma temata ei ole võimalik selle töö jätkumine. Meie tänu kuulub Jumalale, sest Tema on tegemas uut - kasvab Jumala Sõna armastav, janunev ja palvetav noorte kogukond, kelle muudetud elude läbi, muudab ja õnnistab Jumal meie maad.